

Samling af Afgørelser

Sag C-556/13

»Litaksa« UAB
mod
»BTA Insurance Company« SE

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

»Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 90/232/EØF — artikel 2 — differentiering af præmiens størrelse afhængig af, hvor køretøjet anvendes«

Sammendrag – Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. marts 2015

1. *EU-retten — fortolkning — metoder — ordlydsfortolkning, systematisk fortolkning og formålsfortolkning*
2. *Tilnærmelse af lovgivningerne — motorkøretøjsansvarsforsikring — medlemsstaternes forpligtelser — generel forpligtelse til forsikring af køretøjer, der er hjemmehørende i det pågældende land — rækkevidde — grænser*

(Rådets direktiv 90/232, som ændret ved direktiv 2005/14)

3. *Tilnærmelse af lovgivningerne — motorkøretøjsansvarsforsikring — direktiv 90/232 — medlemsstaternes forpligtelser — forpligtelse til i forsikringspolicerne at tilbyde, på grundlag af én enkelt præmie, en forsikringsdækning, der gælder på hele Unionens område — begrebet én enkelt præmie — præmie af varierende størrelse alt efter, på hvilket område køretøjet anvendes — ikke omfattet*

(Rådets direktiv 90/232, som ændret ved direktiv 2005/14, art. 2)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 23)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 25)

3. Artikel 2 i direktiv 90/232 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved direktiv 2005/14, skal fortolkes således, at en præmie, som varierer alt efter, om det forsikrede køretøj påtænkes udelukkende at skulle anvendes på den medlemsstats område, hvor køretøjet er hjemmehørende, eller på hele Den Europæiske Unions område, ikke stemmer overens med begrebet »én enkelt præmie« som omhandlet i denne artikel. Bestemmelserne i den nævnte artikel 2 tager nemlig ikke alene sigte på forholdet mellem forsikringsgiver og skadelidte, men ligeledes på forholdet mellem forsikringsgiver og forsikringstager.

Navnlig indebærer disse bestemmelser, at forsikringsgiver i princippet, mod forsikringstagers betaling af én enkelt præmie, påtager sig risikoen for udbetaling af erstatning til personer, der lider skade ved et eventuelt uheld, der involverer det forsikrede køretøj, og dette uanset, på hvilken medlemsstats område køretøjet anvendes, eller hvor uheldet indtræffer. I modsætning til, hvad der er foreskrevet i denne artikel, medfører en variabel præmie imidlertid, at forsikringsgivers forpligtelse til at påtage sig den risiko, som følger af nævnte køretøjs anvendelse uden for den medlemsstat, hvor køretøjet er hjemmehørende, gøres afhængig af, at der betales ekstra forsikringspræmie.

(jf. præmis 29-31 og domskonkl.)